

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **R. S.**
bytem O.
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Kopřivou
se sídlem Praha 1, Vodičkova 709/33

proti
žalovanému: **Ministr vnitra**
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 963/3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2018, č. j. MV-22430-5/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo podle § 190 odst. 8 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, (dále jen „č. 361/2003 Sb.“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ředitele odboru sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 9. 1. 2018, č. j. OSZ-148297-19/D-Mš-2018. Tímto rozhodnutím byla žalobci stanovena povinnost vydat bezdůvodné obohacení ve výši 298 738 Kč získané na výsluhovém příspěvku za období od 11. 8. 2011 do 28. 2. 2015.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě namítal nesprávné posouzení námitky promlčení nároku na vrácení bezdůvodného obohacení. Tvrdil, že nárok na vrácení bezdůvodného obohacení musel vzniknout zpětně k okamžiku vyplacení jednotlivých částek výsluhového příspěvku, neboť zrušení rozhodnutí ve věcech služebního poměru má vždy účinky *ex tunc*, tedy obnovuje původní stav věci. V důsledku této skutečnosti mělo dojít k částečnému promlčení nároku na vydání bezdůvodného obohacení. Na podporu svých tvrzení žalobce odkazoval na rozsudek zdejšího soudu ze dne 15. 12. 2015, č. j. 8 Ad 16/2012-47, přičemž rozsudek zdejšího soudu ze dne 9. 1. 2013, č. j. 9 Ca 214/2009-51, považoval za nešťastný.
3. Dále tvrdil, že již po vydání zrušujícího usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 1. 2015, č. j. 7 Tdo 1118/2014 – 54, měl prvostupňový orgán požádat žalovaného podle § 193 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. o zrušení rozhodnutí o přiznání výsluhového příspěvku, neboť samotné vedení trestního řízení nárok na výsluhový příspěvek vylučovalo. Dle žalobce bylo pochybením, pokud prvostupňový orgán za nastalé situace rozhodl pouze o zastavení vyplacení výsluhového příspěvku. Služební funkcionář tak nebyl dbalý svých práv.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

4. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
5. Uvedl, že podle § 207 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. činí lhůta pro uplatnění peněžitých nároků ze služebního poměru tři roky. Rozhodným dnem pro počátek běhu promlčecí lhůty ve věci vydání bezdůvodného obohacení z rozhodnutí služebního funkcionáře, které bylo zrušeno, je den nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí. Teprve tehdy je bez pochybností dáno, že plnění na základě rozhodnutí služebního funkcionáře bylo poskytnuto bez právního důvodu a stalo se bezdůvodným obohacením.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

6. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
8. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 206 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. se právo promlčí, jestliže nebylo uplatněno ve stanovené lhůtě. K promlčení práva se přihlédne jen v případě, že

bezpečnostní sbor nebo účastník, vůči němuž se právo uplatňuje, se práva promlčení dovolá. Promlčené právo nelze v takovém případě přiznat

- Podle § 207 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. činí lhůta pro uplatnění peněžitých nároků ze služebního poměru 3 roky, není-li stanoveno jinak.

9. Soud o podané žalobě uvážil následovně.
10. Předně soud uvádí, že nárok na vydání bezdůvodného obohacení je peněžitým nárokem ze služebního poměru. Bezdůvodné obohacení je totiž materiálně spojeno s vyplaceným příspěvkem za službu. Zároveň procesně vzniká z rozhodnutí služebního funkcionáře ve věcech služebního poměru dle zákona č. 361/2003 Sb. Ve smyslu § 207 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. činí lhůta pro uplatnění nároku ze služebního poměru 3 roky.
11. Podstatou sporu mezi účastníky řízení je otázka, od jakého okamžiku začala plynout promlčecí lhůta k vydání bezdůvodného obohacení.
12. Dle náhledu soudu je nutno běh promlčecí lhůty započít okamžikem vzniku bezdůvodného obohacení. Tímto okamžikem je právní moc rozhodnutí, kterým byla zrušena rozhodnutí o přiznání výsluhového příspěvku, respektive jeho zvýšení, tj. rozhodnutím ze dne 12. 10. 2017, č. j. MV-76175-6/SO-2017. Teprve tímto rozhodnutím se vyplacené částky výsluhového příspěvku staly v souladu § 213 zákona č. 361/2003 Sb. majetkovým prospěchem získaným plněním bez právního důvodu z rozhodnutí služebního funkcionáře, které bylo zrušeno, tj. bezdůvodným obohacením. V tomto okamžiku vzniklo bezdůvodné obohacení jakožto peněžitý nárok bezpečnostního sboru. Zároveň výlučně v tomto okamžiku vzniklo právo bezpečnostní sboru požádat žalobce o jeho vrácení. Jinými slovy do okamžiku právní moci rozhodnutí ze dne 12. 10. 2017, č. j. MV-76175-6/SO-2017, je nutno na částky, které byly žalobci vyplaceny na výsluhovém příspěvku, pohlížet jako na částky, které byly vyplaceny po právu na základě pravomocného rozhodnutí a které nebyl bezpečnostní sbor oprávněn žádat zpět.
13. Odkaz žalobce na rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 15. 12. 2015, č. j. 8 Ad 16/2012-47, není relevantní. Soud přisvědčil závěru služebních orgánů, že výše uvedený rozsudek se počátkem běhu promlčecí doby vůbec nezabýval, když důvodem zrušení rozhodnutí žalovaného byla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Konkrétně pak skutečnost, že se žalovaný nezabýval odvolací námitkou žalobce, podle které byly nároky vůči žalobci promlčeny. Nezabývá-li se rozsudek ze dne 15. 12. 2015, č. j. 8 Ad 16/2012-47, a to ani okrajově, otázkou, která je pro posouzení projednávané věci rozhodná, nelze z tohoto rozsudku v projednávaném případě činit žádné závěry. Rovněž pak nelze ani polemizovat s tvrzeními, která byla učiněna služebním funkcionářem v jiném rozhodnutí, které není předmětem soudního přezkumu.
14. K poukazu žalobce na to, že soud správně srovnával promlčení nároku na vrácení bezdůvodného obohacení s promlčením nároku na náhradu škody, soud uvádí, že rozsudek ze dne 15. 12. 2015, č. j. 8 Ad 16/2012-47, neskýtá tomuto tvrzení oporu. Soud se srovnáním promlčení nároku na vrácení bezdůvodného obohacení s promlčením nároku na náhradu škody v tomto rozsudku vůbec nezabýval.
15. K tvrzení žalobce, že poté, co byl osvobozující rozsudek v trestní věci žalobce zrušen usnesením Nejvyššího soudu, měl dát služební funkcionář podnět ke zrušení rozhodnutí o přiznání výsluhového příspěvku a nikoliv zastavit výplatu výsluhového příspěvku, soud uvádí, že postup služebních orgánů při zastavení výplaty výsluhového příspěvku žalobce

byl aprobován zdejší soudem (viz rozsudek ze dne 24. 8. 2016, č. j. 11 Ad 13/2015 – 36) a i Nejvyšším správním soudem (viz rozsudek ze dne 21. 12. 2017, č. j. 8 As 213/2016-31). Soud pak nemá žádný důvod se od závěrů Nejvyššího správního soudu, stejně jako zdejšího soudu jakýmkoliv způsobem odchýlovat. Námitky žalobce směřující k zastavení výplaty výsluhového příspěvku tak nejsou v projednávaném případě relevantní.

16. Soud považuje odkaz služebních orgánů na rozsudek zdejšího soudu ze dne 9. 1. 2013, č. j. 9 Ca 214/2009-51, relevantním. V uvedeném rozsudku se zdejší soud ve skutkově obdobném případě podrobně zabýval okamžikem počátku běhu promlčecí doby (na rozdíl od rozsudku ze dne 15. 12. 2015, č. j. 8 Ad 16/2012-47), přičemž závěry tohoto rozsudku lze v plném rozsahu vztáhnout na projednávaný případ. Pokud pak žalobce uvádí, že zrušením rozhodnutí ve věcech služebního poměru má vždy účinky ex tunc, soud oponuje tím, že do okamžiku vydání rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o přiznání výsluhového příspěvku, respektive jeho zvýšení, je nutno na tato rozhodnutí hledět jako na rozhodnutí učiněná po právu a do tohoto okamžiku nelze po žalobci žádat vrácení výsluhového příspěvku (viz výše). Promlčecí lhůta pak nemůže započít běžet zpětně.
17. Protože pak rozhodnutí, kterým byla zrušena rozhodnutí o přiznání výsluhového příspěvku, respektive jeho zvýšení, tj. rozhodnutí ze dne 12. 10. 2017, č. j. MV-76175-6/SO-2017, nabylo právní moci dne 14. 11. 2017, přičemž k zahájení řízení ve věci stanovení povinnosti žalobce vrátit bezdůvodné obohacení získané na výsluhovém příspěvku za období od 11. 8. 2011 do 28. 2. 2015 ve výši 298.738 Kč bylo zahájeno dne 15. 1. 2018, kdy bylo žalobci prostřednictvím právního zástupce doručeno oznámení o zahájení řízení, tj. s odstupem cca 2 měsíců učinil služební orgán vůči žalobci úkon ve tříleté lhůtě stanovené § 207 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb.
18. Soud pouze pro doplnění a k polemice žalobce uvedené v podané žalobě dodává, že podle § 193 odst. 4 zákona č. 361/2003 Sb. lze přezkumné řízení zahájit nejdéle do 4 let ode dne nabytí právní moci přezkoumávaného rozhodnutí a rozhodnutí v přezkumném řízení lze vydat do 5 let ode dne nabytí právní moci přezkoumávaného rozhodnutí. Tímto ustanovením je dáno časové omezení pro možnost zrušit rozhodnutí o výsluhovém příspěvku, čímž dochází k ochraně žalobce proti možnosti žalovaného požadovat vydání bezdůvodného obohacení s přílišným časovým odstupem, v čemž spočívá smysl existence institutu promlčení.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

19. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 21. května 2021

Mgr. Milan Tauber v.r.

předseda senátu